

JOSEPH, FRANK

Întâlniri militare cu extratereștrii : adevăratul război al lumilor / Frank Joseph. - București : In extenso, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-94334-2-3

001.94

Military Encounters with Extraterrestrials - The Real War of the Worlds

Copyright © 2018 by Frank Joseph

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or utilized in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Copyright © 2019 Editura IN EXTENSO pentru prezenta traducere în limba română. Orice reproducere este permisă doar cu acordul scris al editurii.

Traducere: Aretina Timoce

Corectură: Irina Magdalena Nuță

Redactor: Robert Tărniceru

Tehnoredactare și design: Mircea Filip

Tipărit la ARTPRINT

office@artprint.ro

Editura IN EXTENSO

Tel: 0740.195.638

E-mail: office@in-extenso.ro

www.in-extenso.ro

FRANK JOSEPH

INTÂLNIRI MILITARE CU EXTRATEREȘTRII ADEVĂRATUL RĂZBOI AL LUMILOR



IN EXTENSO

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE:	
Intrarea în Arena Cosmică	ix

INTRODUCERE:	
Întâlniri de gradul VIII	1

PARTEA ÎNTÂI **Observații din timpul războaielor mondiale**

1. Conflicte cu extratereștrii în Primul Război Mondial	19
2. Aliații și extratereștrii în cel de-al Doilea Război Mondial	37
3. Bătălia din Los Angeles	55
4. Foo Fighters	77
5. Întâlniri de-a lungul Axei	97

PARTEA A DOUA **Confruntări la capătul Pământului**

6. Bătălia din Antarctica	113
7. Conexiunea germană	129
8. Să vezi înseamnă să crezi	147

9. Răzbunarea de la Roswell	161
10. Nave prăbușite – ale noastre și ale lor.	177
11. Întâlniri de-a șoarecele și pisica	193

PARTEA A PATRA**Întâlniri de la mijlocul secolului al XX-lea**

12. Perioada Războiului din Coreea	211
13. Război Rece, farfurii zburătoare fierbinți . . .	239
14. Perioada Războiului din Vietnam	277

PARTEA A CINCEA**Apariții din zilele noastre, conflicte din zilele noastre**

15. Conflict de la sfârșitul secolului al XX-lea . .	315
16. Din Iran și Africa de Sud, până la Războiul din Golf	341
17. Spionajul OZN	361
18. Intrușii de la începutul secolului al XXI-lea .	375
19. Șoapta diavolului	393

POSTFAȚĂ:

Cucerire sau carantină? 419

CUVÂNT ÎNAINTE**Intrarea în Arena Cosmică**

John Brandenburg, Ph.D.

Există două posibilități: fie suntem singuri în Univers, fie nu suntem. Și ambele sunt la fel de terifiante.

ARTHUR C. CLARKE^[1]

Obiectele zburătoare neidentificate (OZN-urile) au fost subiecte obișnuite ale discuțiilor din viața de zi cu zi, încă din timpul celui de al Doilea Război Mondial. Cu toate acestea, ele trebuie privite ca parte a unei succesiuni de evenimente dramatice de o și mai mare anvergură și mult mai periculoase, în legătură cu călătoria noastră de descoperire de-a lungul Universului. Dacă acceptăm ipoteza existenței ființelor extraterestre – și anume faptul că specia noastră a fost și încă se mai află într-o anumită relație cu ființe inteligente care nu aparțin lumii noastre –, atunci o parte importantă a acestei analize include implicarea și confruntările dintre forțele armate ale extratereștrilor și cele ale noastre.

După cum arată scriitorul Frank Joseph, observațiile în masă ale OZN-urilor reprezintă „vârful aisbergului”

¹ Citat din *Visions: How Science Will Revolutionize the Twenty-First Century* (U.K.: Oxford University Press, 1999), de Michio Kaku.

proverbial, într-o coliziune între cultura umană și cea non-umana, o coliziune care prezintă multiple fațete. Lucrarea sa *Military Encounters with Extraterrestrials* („Întâlniri militare cu extratereștrii”, n.t.) se concentrează chiar asupra unei astfel de probleme fundamentale care, după cum se va dovedi, este cea mai secretă și poate cea mai importantă parte a acestui conflict secret, continuu, dar mai ales nerecunoscut. Adevărul dur este că, în ciuda celor mai bune intenții și speranțe, o caracteristică importantă a fenomenului OZN continuă să fie confruntările distructive și, uneori, mortale cu intruși veniți dintr-o altă lume și care pătrund în spațiul nostru aerian.

Această viziune a fost deja prefigurată de cartea mea din anul 2015, *Death on Mars* („Moarte pe Marte”, n.t.). Acolo am prezentat deja indicii ale unor urme de izotopi provenite de la un atac atomic nimicitor lansat împotriva Planetei Roșii, într-un trecut foarte îndepărtat. Într-un univers despre care știm deja că prezintă multe amenințări la adresa vieții inteligente – supernove, emisii de raze gamma, impacturi ale cometeelor și asteroizilor –, Marte ne spune acum că trebuie să mai adăugăm și amenințarea unei alte forme de viață intelligentă. Aidoma lumii noastre devastate de războiye, și restul Universului ar putea fi o arenă cosmică pentru ducerea la îndeplinire a unor acte teribil de nefaste, după cum ne-o ilustrează și soarta planetei Marte. În același mod, întâlnirile dintre forțele armate și OZN-uri sunt cheia care ne permite să înțelegem modul de abordare al fenomenului OZN adoptat de autoritățile guvernamentale, nu doar din SUA, ci și pe plan internațional.

Tocmai de aceea este fundamental pentru noi să înțelegem că, pe măsură ce ne croim drumul prin Univers, acest drum nu este nici simplu și nici prietenos mereu. Într-adevăr, Frank Joseph examinează o mulțime de rapoarte relevante cu scopul de a educa cititorii cu privire la acest aspect vital al fenomenului OZN. Lucrarea sa *Military Encounters with Extraterrestrials* („Întâlniri militare cu extratereștrii”, n.t.) descrie aspectul cel mai secretizat și provocator al continuei călătorii cosmice a omenirii. Se pare că o asemenea perspectivă va deveni din ce în ce mai necesară, pe măsură ce ne aventurem din ce în ce mai departe de Pământ, cu toate posibilitățile nelimitate ale călătoriei în spațiu, întrucât înlocuiește naivitatea noastră vulnerabilă cu conștientizarea realistă. Având în vedere relatările adesea teribile prezentate în această carte, această percepție s-ar putea să fie într-o bună zi mai decisivă decât am îndrăzni să ne imaginăm în prezent.

JOHN BRANDENBURG, PH.D., este un teoretician în fizica plasmei și consultant științific în domeniul apărării, energiei, spațiului cosmic și astrofizicii. Pe lângă mult apreciată sa lucrare *Death on Mars, The Discovery of a Planetary Nuclear Massacre*; Kempton, IL: Adventures Unlimited Press, 2015 („Moarte pe Marte, descoperirea unui masacru nuclear planetar”, n.t.), el a mai publicat și *The GEM Unification Theory: Extending the Standard Model to Include Gravitation*; Frankfurt, Germania: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2016 („Teoria unificării GEM, Extinderea Modelului Standard pentru includerea gravitației”, n.t.), care prezice modificarea gravitației prin electromagnetism pentru zborul spațial uman.

INTRODUCERE

Întâlniri de gradul VIII

Acum am devenit Moartea, distrugătorul lumilor.

KRISHNA ÎN BHAGAVAD-GITA,
SECOLUL AL V-LEA î.C.^[2]

Publicarea acestei cărți aproape coincide cu cea de a o sută aniversare a celui mai important conflict din întreaga istorie a omenirii – primele focuri trase asupra unor adversari veniți dintr-o altă lume. De la focul său inaugural – tras de proeminentul luptător al aviației militare timpurii – și până la operațiunile de „menținere a păcii” din Orientul Mijlociu, lupta continuă, nedeclarată și neraportată. Este necunoscută majorității, suspectată de puțini și familiară aproape exclusiv celor implicați în ea. Ea este, în fapt, un Război Tăcut. Deși ambele părți au suferit un număr nedeterminat de pierderi, iar combatanții implicați provin din aproape toate forțele armate de pe Pământ, obiectivele ofițerilor lor comandanți sunt clasificate și practic nimic nu este

² *The Bhagavad Gita*, traducere de Laurie L. Patton (New York: Penguin, 2008), 11:32; 88.

dezvăluit despre inamic, ale căruia agende proprii sunt chiar și mai enigmatice.

Cel mai important conflict nu este o confruntare armată între națiuni sau popoare, ci între ființele umane terestre și ființele non-umane non-terestre – un adevarat Război al Lumilor. Acest concept a provenit inițial din creierul vizionar al lui H. G. Wells, al căruia roman cu același titlu din anul 1897 este cea mai veche povestire publicată despre o luptă globală, care aduce în arenă umanitatea împotriva ființelor de pe o altă planetă. Wells a reprezentat extraterestrii ca fiind mai avansați din punct de vedere tehnologic decât apărătorii civilizației occidentale, o civilizație care a fost aproape pierdută într-o cucerire aparent inexorabilă a planetei noastre de către forțele exterioare, până când un virus natural, inofensiv pentru oameni, dar la care invadatorii nu aveau imunitate, i-a distrus complet într-un mod fortuit. Deși deznodământul povestirii este deopotrivă satisfăcător și credibil, caracterizarea lui Wells cu privire la superioritatea militară extraterestră a fost confirmată de ultimii o sută de ani de confruntări extraterestre.

La exact cincizeci de ani de la prima publicare a acestei cărți vizionare, obiectele zburătoare neidentificate (OZN-urile) au devenit o senzație internațională, atunci când aviatorul american Kenneth Arnold a făcut prima observație despre OZN-uri care a fost făcută publică la scară largă. El a raportat că la data de 24 iunie 1947, a văzut nouă vehicule mari „de forma unor farfurii”, care zburau în tandem în apropiere de Muntele Rainier, în Washington.^[3] De atunci, un număr din ce în ce mai mare

³ Kenneth Arnold, *The Coming of the Saucers* (Amherst, MA: Amherst Press, 1952), 76.

de observații și experiențe OZN din întreaga lume a dus la clasificarea lor în șapte categorii majore:

- Întâlniri de gradul I: observarea vizuală a unui obiect zburător neidentificat;
- Întâlniri de gradul II: interferența unui OZN în funcționarea unui vehicul terestru sau a unui dispozitiv electronic terestru, sau lăsarea în urmă a altor tipuri de dovezi fizice;
- Întâlniri de gradul III: o ființă umană în prezența unui extraterestru;
- Întâlniri de gradul IV: o ființă umană răpită de extraterestri;
- Întâlniri de gradul V: comunicare directă între extraterestri și ființe umane;
- Întâlniri de gradul VI: moartea unei ființe umane sau a unui animal, asociată cu un OZN sau cu observarea unui extraterestru;
- Întâlniri de gradul VII: crearea unei ființe hibride umane/extraterestre, fie prin reproducere sexuală directă, fie prin metode științifice artificiale.

Această carte cuprinde majoritatea acestor categorii, adăugând încă un tip de întâlnire – Întâlnirea de gradul VIII: confruntările militare între combatanții umani și cei extraterestri.

Această categorie este impusă ca o necesitate, dată de lunga istorie a întâlnirilor militare cu beligeranți din alte lumi, încă din 1917, anul în care au fost trase primele focuri de către personalul militar împotriva unui OZN. Dovezile depășesc cu mult cuvintele. Între timp, avertismentul emis de generalul armatei americane Hugh S. Johnson către milioanele de cetăteni americani,

într-o emisiune cu acoperire națională, în apropierea izbucnirii celui de al Doilea Război Mondial, este chiar și mai adekvată în zilele noastre, având în vedere ordinele majorității forțelor aeriene de a trage pe loc, fără somație, în vehiculele extraterestre:

Actualmente suntem cât se poate de tragic de nepregătiți pentru război sau pentru apărare. Iar până când vom fi pregătiți, actele de război comise de noi pot forța un atac asupra noastră, indiferent dacă un posibil inamic viitor dorește sau nu aceasta – sau dorește sau nu aceasta acum. Multe dintre acțiunile noastre recente sunt acte care duc la război. Ele nu sunt dovada unei guvernari prudente. Sunt un fel de împușcături nesăbuite trase la întâmplare, care au drept miză destinul democrației noastre.^[4]

Deși generalul Johnson se referea la conflictele internaționale, cuvintele sale sunt cât se poate de aplicabile întâlnirilor interstelare din vremurile noastre. Într-adevăr, miza ar putea fi extraordinar de mare, așa cum sugerează și un savant de renume mondial. John E. Brandenburg, Ph.D., este un teoretician în fizica plasmei la Orbital Technologies din Madison, Wisconsin, unde studiază propulsoarele electrotermice pe bază de plasmă și microunde pentru propulsia în spațiu. Anterior, el a studiat propulsia pe baza plasmei de aer și propulsia cu plasmă, la *Florida Space Institute* (Institutul Spațial din Florida), de la *Kennedy Space Center* (Centrul Spațial Kennedy) din SUA. Asociat anterior cu Aerospace Corporation, Brandenburg a fost un consultant independent pentru sistemele antirachetă împotriva



John Brandenburg, Ph.D.

rachetelor din spațiu, sisteme bazate pe arme energetice direcționate, la Mission Research Corporation și Sandia National Laboratories, în Albuquerque, New Mexico.

Cartea lui Brandenburg *Dead Mars, Dying Earth* („Marte mort, Pământ muribund”, n.t.), scrisă împreună cu Monica Rix Paxson, a câștigat medalia de argint la Ben Franklin Awards, la categoria de cărți despre știință și mediul înconjurător.^[5] Prin urmare, deducțiile făcute de Brandenburg din studierea geologiei și topografiei marțiene nu sunt fanteziile unui scriitor de literatură științifico-fantastică, ci concluzii riguroas documentate academic, la care a ajuns unul dintre cei mai importanți oameni de știință din lumea de azi.

Brandenburg prezintă dovezi convingătoare că denumirea Planetei Roșii după numele zeului roman al războiului este mult mai adekvată decât ar fi bănuite-o generațiile trecute. Descoperirile lui Brandenburg cuprind cele mai uimitoare și chiar cele mai alarmante nouățiți pe care am putea vreodată să le aflăm: că în

⁴ General Hugh S. Johnson, „Keeping Out of War”, emisiune CBS, 22 iunie 1940: www.ibiblio.org/pha/policy/1940/1940-06-22b.html.

⁵ John E. Brandenburg și Monica Rix Paxson, *Dead Mars, Dying Earth* (Berkeley, CA: Crossing Press, 1999), 101.

urmă cu peste un sfert de miliard de ani înainte ca specia noastră să evolueze pe Pământ, o civilizație non-umană a înflorit pe planeta Marte. Această civilizație a fost anihilată în mod deliberat și toată viața din lumea ei a fost eradicată de o entitate extrem de puternică, care poseda arme atomice. Într-un interviu din mai 2013, oferit pentru revista *New Dawn* din Australia, l-am întrebat ce anume a sugerat mai întâi de toate existența unui atac nuclear pe Marte, în trecutul îndepărtat:

Un comentariu făcut de un fizician nuclear de la Sandia Labs, unde am lucrat, în anul 1984. I-am menționat prezența mult peste normal a izotopului Xenon 129 [forma radioactivă a acestui element chimic] din atmosfera lui Marte. El a devenit curios și s-a uitat la date, apoi a afirmat în mod hotărât: „Cineva a bombardat planeta Marte cu bombe nucleare”. Apoi a refuzat să mai discute subiectul. Mi-a trebuit mult timp să reconstruiesc din „literatura pentru publicul larg” motivele care l-au determinat pe acel fizician să afirme ceea ce a afirmat.

Brandenburg a fost deosebit de intrigat de:

...spectrul izotopilor de kripton și xenon găsiți în atmosfera lui Marte, în special Xenon 129 și Kripton 80. Ambii sunt produși de exploziile nucleare, Xenon 129 este un produs direct al fisiunii izotopilor de Uraniu 238 și toriu cu neutroni proveniți din procese de fuziune la energie înaltă, iar Kripton 80 apare prin bombardarea intensă a solului cu neutroni. Meteoritii de pe Marte – care sunt mostre de roci subterane de pe planeta Marte – sunt săraciți în uraniu, toriu și potasiu, toate acestea fiind elemente radioactive, în comparație cu rocile de pe Pământ. Cu toate acestea, măsurările razelor gamma de pe suprafața planetei Marte, realizate de sondele rusești și

americane, arată niveluri mult mai ridicate pe suprafața planetei Marte, cu radiații provenite de la două punct-focar. Astfel, măsurările realizate de navetele spațiale în atmosfera lui Marte și radioactivitatea suprafeței marțiene, plus măsurările meteoritilor de pe Marte, indică toate aceste aspecte evidente.

Fisiunea izotopului de Uraniu 238 și a toriului poate fi făcută numai cu ajutorul neutronilor proveniți din procesul de fuziune produs în timpul reacțiilor din bombă cu hidrogen și, în opinia mea, aceasta nu poate fi explicată prin procese naturale. Datele obținute de Science Laboratory's Radiation Assessment Detector (RAD) în urma călătoriei interplanetare a robotului Curiosity pe Marte, indică expuneri mari la radiații, aşa cum a fost confirmat și publicat în *Science Magazine*, în ediția din 31 mai 2013. Un strat subțire de substanțe radioactive – care include uraniul, toriu și potasiul radioactiv – acoperă suprafața marțiană, într-un model ce prezintă emisia dintr-un punct-focar, după cum indică hărțile recente, care prezintă razele gamma într-un model radiant de sfârâmături și resturi. Ceea ce pare să fi fost o explozie în aer echivalentă cu un milion de bombe cu hidrogen de o megatonă a avut loc undeva deasupra regiunii nordice a planetei Marte, numite *Mare Acidalium*, și unde există o concentrație foarte mare de radioactivitate.

Adevărul teribil: Marte a fost în realitate foarte asemănătoare cu Pământul, în cea mai mare parte a istoriei sale geologice. Marte a avut o biosferă masivă în plină dezvoltare, care a fost însă distrusă de o catastrofă nucleară misterioasă și uluitoare. Posibila arheologie de la *Cydonia Mensa* și *Elysium* de pe planeta Marte arată ca o civilizație primitivă. Se pare că, din examinarea mai multor posibile locații arheologice, cultura distrusă a fost echivalentă aproximativ cu Epoca Bronzului de